

Posamezna šteč. v Ljubljani in Trstu 4 vin.

"JUTRO" izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 5. zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto mesečno K 1.80, polletno K 9.—, četrtletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—. Telefon številka 118.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Izven Ljubljane in Trsta 6 vin. Uredništvo in upravnistvo je v Franciškanski ulici 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Neprankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmi vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znamko. Telefon številka 118.

„Edinost“ molči.

Počakati smo hoteli nekoliko, da vidimo, kaj bodo poredili prizadeji, potem smo se pa namenili tudi povedati svoje. Gre namreč tu za ono znamenito izjavo političnega društva „Edinost“, s katero je izrekel odbor tega društva, torej oficijelno vodstvo tržaškega Slovencev dr. poslancu dr. Rybářu, „najuslužnejše zavračajoč napake od slabo poučene ali zlohotne strani, popolno zaupanje v njegovo delovanje, ki je v soglasju s programom političnega društva „Edinosti“.

Slo je tu, kakor znano, za postopanje dr. Rybářev v zadevi pasivne rezistence državnega uslužbenstva, kjer se je dr. Rybář s svojo znano resolucijo, v kateri je zahteval za državne uslužbenke take predpise, ki bi onemogočili, take, trgovino in obrt okodujoče dogodke, kakor se odigravajo sedaj v Trstu, to se pravi, ki bi onemogočili pasivno rezistenco, ki bi odvzeli državnemu uslužbenstvu edino obrambno sredstvo proti izkoriščanju, pokazal popolnega nedemokrata.

Ni naš namen razpravljati tu kake interese svojih okoličanskih volilcev, ljudstva, ki živi skoraj izključno od mestnega prebivalstva, je tu zagovarjal dr. Rybář, saj vendar vemo, da se ni okoličanom skrivil niti las s pasivno rezistenco državnega uslužbenstva, a kake interese naj bi potem imel posl. dr. Rybář, da bi zagovarjal kapitalistične interese trgovine in obrta v mestu Trstu, velike trgovine in velike obrti, kajti prizadeta je bila le ta, in ta je skoraj izključno v nemških, italijanskih a nikakor pa ne v slovenskih rokah! Kake interese naj bi imel dr. Rybář, slovenski poslanec slovenske tržaške okolice, da naj bi zagovarjal interese nemške in italijanske veletrgovine in veleobrti v mestu Trstu, ki velja toliko za slovensko, kolikor za italijansko tla, in ko poleg tega dr. Rybář niti ni poslanec mesta Trsta!

Vsakdo nam bo verjel, da nimamo niti najmanjšega namena, da bi morda očitali poslancu dr. Rybářu morda kake osebnostne interese na tej celi stvari, kakor je sam hotel v svojem samozagovoru v „Edinosti“.

Ne bomo iskali torej vzrokov, ki so bili krivi, da je slovenski okoličanski poslanec prikazal resolucijo proti proletariatu za kapitalizem, temveč hočemo le še konstatirati, da je ta njegov čin odobraval tudi politično društvo „Edinost“, torej oficijelno vodstvo tržaških Slovencev, in se torej stem postavilo na enako protidemokratsko, kapitalistično stališče. Nadalje konstatiramo, da ste si glasili obeh jugoslovanskih železniških organizacij: „Časopis društva češkoslovanskih železničarskih uradnikov“, ki je obenem tudi glasilo „Društva Jugoslovanskih železničarskih uradnikov“, in „Jugoslovanski železničar“, glasilo „Zveze Jugoslovanskih

železničarjev“, strogo obsodili dr. Rybářevo resolucijo proti „pasivni rezistenci“, da se je torej „Edinost“ pošteno opekla, piščo, da se na dr. Rybářevem ravnanju ni nihče drug spotikal, kakor edino „neki ljubljanski list“, to se pravi ono tisti bognasgaobvaruj — „Jutro“.

Konstatiramo še tudi, da je narodno delavstvo tržaško z nekim posebnim presenečenjem konstatiralo, da glasilo „Narodne Delavske Organizacije“ „Svoboda“ tako odločno — molči o tem nastopu dr. Rybářevem, ko je bilo pri celi stvari interesirano tudi članstvo NDO, saj so delavci v prosti luki delali tudi „pasivno“ ne samo v znak solidarnosti, temveč ker so kot uslužbeni c. kr. javnih skladišč tudi sami zahtevali izboljšanje svojega položaja. Bili so to tisti delavci, ki so pred kratkim štrajkali. Ako glasilo NDO nima poguma v tak strogo delavsko stanovski zadevi zavzeti odločnega stališča, potem je to mogoče le zato, ker je urednik tega lista obenem odbornik — političnega društva „Edinosti“, tistega društva, ki v smislu svojega programa odobruje protiproletarsko resolucijo dr. Rybářev.

Da zaključimo, naj konstatiramo samo še to, da se do danes ni upal niti dr. Rybář, niti odbor političnega društva „Edinosti“ ne list „Edinost“ odgovoriti stvarno na naša upravičena očitjanja, še manj pa skicirati morda javen shod, na katerem bi se tako lahko in lepo „pojasnila“ stvar. Naj stopi politično društvo na ta način pred javnost, ako ima pogum, in ravno tako tudi dr. Rybář, ne pa da se skriva za udanostne izjave svojega lastnega odbora, samega sebe, in piše o vsem mogočem, samo ne o tem, kar se mu očita z vseh strani po vsej pravici.

Upamo torej če je kaj poguma in tako čista vest, kakor se zagotavlja, da se ogledamo na javnem skodu!

Občni zbor „Društva jugoslovanskih železniških uradnikov.“

Občni zbor „Društva jugoslovanskih želez. uradnikov“ vršil se je dne 5. t. m. v hotelu „Balkan“ v Trstu. Predsednik tovariš g. Zorec otvoril zborovanje in pozdravi v obilnem številu došle tovariše in g. državnega in deželnega poslancu dr. Rybářu, kakor tudi navzoča odposlanca zastopnika „Zveze jugoslovanskih železničarjev.“ Omenja, da je bilo preteklo poslovno leto jako viharo in dalo osrednjemu odboru obilo posla; imeli smo pasivno rezistenco na južni železnici in v Trstu.

Delati je treba tudi v bodoče neustrašeno naprej „na narodni podlagi za kruh!“

Dalje poroča g. tajnik tovariš g. Korošec o društvenem delovanju, ki je šlo 337 rednih in 11 podpornih članov. Ustanovile so se tri podružni-

ce v Ljubljani, na Zidanem mostu in v Jesenicah. Nacionaliziranje „Eisenbahn beamten-verein-a“ je mnogo tovarišev privelo našemu društvu, vendar je še precej slov. želez. uradnikov, ki niso člani našega društva. Spominja se umrlih tovarišev kontrolorja drž. želez. g. Jegliča in Aicholzerja postaje načelnika v Grosupljem; zborovalci vstanejo v znak sožalja. Razširjena govornica, da društvo ne nudi pravovarnega zastopstva niso resnične; društvo je v treh slučajih dalo brezplačno pravovarno zastopstvo. Društvo je imelo v preteklem letu 48 sej. Izreka zahvalo našim g. državnim in deželnim poslancem za podporo in ravno takoj slovenskemu časopisu. Poročilo se soglasno sprejme.

Blagajnikovo poročilo g. tovariša Bevc izkazuje 4188 kron dohodkov in 2964 stroškov, tedaj preostanka v gotovini 1214 kron. Pregledniki so našli račune v redu in občni zbor podeli odboru absolutorij. Poročevalca za slov. želez. terminologijo nadomestila g. Dolinar. Na prošnjo „Slovenske Matice“ bilo bi prestaviti priložno 15000 besedi. Delo je v toliko napredovalo da je dosedaj približno 5000 besedi prestavljenih. Več ni bilo mogoče do sedaj prevesti, ker je dotični odsek premajhen in prezaposlen. Poleg pristnih domačih izrazov služila je prevajalcem tudi češka, hrvaška in srbska terminologija. K tej točki se izmed zborovalcev osrednjega odbora priporoča da izposluje za tako delo nagrado pri železniškem ministerstvu ozir. dotičnih železniških ravnateljstvih. kajti tudi in v veliki meri v korist teh je slovenska terminologija, kajti nižji uslužbeni nemških predpisov po veliki večini ne razumejo; tudi bi bilo treba da se raba te terminologije med temi uslužbeni uradno uvede.

Pri samostalnih predlogih predlag. Zidanmoška podružnica sledeče: Centralni odbor „Društva jugoslovanskih železn. uradnikov“ se pooblašča da stopi v dogovor z „Zvezo jugoslovanskih železničarjev“ radi fuzije obeh društev v eno in glede skupnega strokovnega glasila. Gosp. predlagatelj in g. predsednik pojasnita pomen in potrebo take fuzije.

Društvo bi v kratkem času lahko šlo do 2000 članov, in bi to število na merodajnih mestih gotovo bolj prišlo pri zahtevah v poštah, kakor sedaj. Pri „Südbahnverbandu“ je mnogo slov. uslužbenec južne železnice. vendar to društvo ki je sicer vedno povdarjalo nepolitično stran, to malo povdaruje, kajti pri podružnicah v slovenskem kraju so odborniki v pretežni večini nemški — glej Celje — Trst! Dozdeva se, da je temu društvu le naš denar dober — vse drugo pa „Luft“.

Ker dalje društvo čeških železn. uradnikov v svojem glasilu ne more pravocasnno in v cellem obsegu naših dopisov in še brezplačno priobčevati je tudi glede na to fuzija potrebna radi lažjega vzdrževanja lastnega strokovnega časopisa. Občni zbor sprejme ta predlog z dostavkom, da se do izvršene fuzije dopisi še priobčujejo v

češkem uradniškem listu proti primeri- ni odškodnini. Za dosedanje brezplačno priobčevanje dopisov se „Spoleku čeških železn. uradnikov“ od občnega zbora izreče presčna zahvala.

Glede na predlagano fuzijo se o predlogih glede združništva in spremembi društvenih pravil preide na daljni dnevni red in se sprejme predlog, da pri občnem zboru (prememba poslovnika) zastopaj en član s pooblastilom deset tovarišev in je to oblastilo dovolj predložiti na dan občnega zbora. Pred volitvijo novega odbora se oglaš k besedi g. drž. poslanec Rybář iz Trsta. On, sicer izvoljen od drugih interesentov, je velik prijatelj železničarjev in podpira kjer in kolikor le more naša stremjenja. Snovna strokovnih društev na narodni podlagi, nam nikdo ne more šteti v zlo, imamo dovolj vzgledov pri drugih narodnostih. Še celo pri zborovanju rudeče internacionale v Kopenhagenu je prišlo na dnevni red in so Čehi uvideli da je treba tudi tukaj se postaviti na narodno stališče.

Glede nastavljanja slovenskih želez. uslužbenecv se pa stori vse kar je le mogoče v očigled veliki premoci nemških poslancev, kateri imajo pri resortnem ministerstvu seveda toliko večji vpliv. Ako pa v posameznih slučajih ni mogoče doseči nastavljenje slovenskega uslužbenca, je treba to pripisati na rovaš že omenjeni premoci — vplivu in zvezam nemških poslancev. Da se ne opusti nobenega poskusa da se katero imenovanje naših doseže, omenja slučaj, ko se za lastnega brata ni mogel ugleden slov. dež. poslanec nič doseči, ker so nemški poslanci v svoji premoci to mesto za njih moža hoteli imeti.

V tem oziru je dostikrat delovanje na tihem boljše kakor hrupno in potem časopisja, ker se stem le vzbuja pozornost nemških poslancev, in tako položaj poslancu otežkoči in stvari škodi.

Temeljitim izvajanjem g. poslanca so zborovalci odgovorili z ogromnim aplavzom.

Volitve v novi odbor se je vršila per acclamationem in so bili izvoljeni:

Predsednik: Zorec Ivan, asistent drž. žel.; I. podpredsednik: Černigoj Venceslav, adj. j. žel. II. podpredsednik: Dolinar Josip, asist. drž. žel.; Odborniki: Hillmayr Karol, revident državne železnice; Kotnik Fran, oficijal državne železnice; Lisec Rudolf, revident južne železnice; Železnikar Josip, revident državne železnice; Novak Ivan, adjunkt državne železnice; Šmuc Josip, adjunkt državne železnice; Leitgeb Anton, asistent državne železnice; Vandoť Josip, asist. južne železnice; Namestnik odbornikov: Zupanič Karol, Valentič Anton in Lavrenčič Hilarij asistenti državne železnice; Košuta Martin, asistent južne železnice. Pregledovalca računov: Bevec Edmund, asistent državne

Naši umetniki.

RIHARD JAKOPIC.

železnice; Repič Fran, adjunkt južne železnice.

Gosp. predsednik tovariš Zorec sprejme pač zopetno izvolitev, ker vidi da je glede na poverjeno nalogo fuzije dveh društev to potrebno, ker ima on vendar sedaj največ skušnje in vpogleda v stvar. Pač je pa bil prošil da bi se ga ne bilo stavilo na kandidatsko listo, ker je z delom itak že dovolj obložen.

Po končani volitvi izreče občni zbor staremu odboru za njegovo truda polno in dobro vodstvo svojo zahvalo.

Končno sporoči na kratko g. predsednik Zorec še o vspehu, ki je imel pogovor z železn. ministrom dne 4. t. m. Nekatere postulate je minister sprejel od svojega prednika ministra Wrbo, in bode storil po svojih moči, da se ugodno rešijo n. pr. avtomatika — glede občega zvišanja stanarine, ni sedaj glede finančnega stališča mogoče govoriti in ne more več obljubiti, kot mu je mogoče storiti, ker ima pri vsem besedo tudi finančni minister, ki pa zahteve odklanja, ker ni mogoče dobiti pokritja.

Iz slovenskih krajev.

Iz Postojne. Vsled neljube pomote se šele danes zahvaljuje pripravljalni odbor za lovski ples vsem, ki so bodisi z nasvetom pomagali, da je lovski ples tako dobro uspel. V prvi vrsti se zahvaljujemo gospodu Burgerju, ki je prepustil svoje prostore brezplačno, potem gospodam Burgerjevim, Kutinovi in Miletovi, ki so z neumorno pridnostjo pomagale pri dekoraciji. Da je lovski ples res izvrstno uspel priča zelo razveseljivo

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetek.

— Pri prsih, pri grlu, pri svilnatem trebuhu Klare! Prodam vam Neptuna in Plutona, dvojce živali, ki sta uživali čast, da sta nosili mojstra Petra Aretina iz Ferare v Mantovo, iz Mantove v Verono, iz Verone v Padovo, in iz Padove v Mestre! Toda prvič se mi dogaja, da vidim umrljivega človeka, ki z brezbriznostjo posluša na veke slavno ime Petra Aretina! ... Ali ste nemara tujec?

— Sem.
— Ah, zatorej! Toda moja slava je prekoračila meje Italije. Vi prihajate pač iz zelo daljnih krajev?
— Iz zelo daljnih.
— Če je tako, je vaša nevednost opravičljiva. Ostanite tu; predavati vam hočem nekaj svojih poezij.

Roland je zmajal z glavjo.
— Da, zelo se vam mudi, o vi blede in molčeči človek. No, dajte, da vam povem: ako se čez kakih deset dni zopet oglasite v Mestre, me najdete tukaj, in takrat se vam bo nemara manj mudilo. Kajti preden zaupam Aretinovo življenje šibki lažji, ki ga ima prepeljati v Benetke, je moj namen, da si ogledam sotesko Pieve, ki se nahaja nad Trevizom. Toda ker se vam mudi, vam bodi povedano, da vam prepustim Neptuna in Plutona za petdeset cekinov, zaradi vašega obraza, ki mi ugaja, čeprav je kupčija v mojo izgubo.

Roland je vzel iz svoje mošnje petdeset zlatnikov ter jih položil na mizo pred tistega, ki se je imenoval Peter Aretino. Nato je v slovo nalahko sklonil glavo ter se obrnil k vratom, dočim je Peter Aretino skrbno preštevaje svoje zlato. Ko je bil že na pragu, se je Roland ozrl ter vprašal:

— Vi torej pravite, gospod, da ste priatelj doža Foscarija?
— Gotovo! In drugih najimenitnejših mož v Benetkah...
— Škofa Bembu na primer?

— Seveda. In če vam bo katerikrat treba kakega priporočila, obrnite se brez strahu do mene. Rad vam bom pomagal, kajti vi znate plačevati brez pogajanja, kar me je jako ganilo. Ali pridete?

— Morebiti! je dejal Roland.
In je odšel.
Četrt ure kasneje sta Roland in Skalabrino odhajala po cesti, ki vodi v Trevizo. Izkazalo se je, da sta Neptun in Pluton zares izvrstni živali. Okrog dveh popoldne sta dospela v Trevizo, kjer sta dobila konja krme in je Skalabrino z dobrim tekom zavžil svoj obed, dočim je pil Roland korezec vina.

Nato sta se odpravila dalje proti severu.
Kmalu so se zarisale na obzorju modrikaste mase prvih izrastkov Alp. Ozemlje je prihajalo strmo. Cimdalje sta jezдила, s tem večjim nemirno je gledal Skalabrino okrog sebe. Roland je opazal ta znamenja razburjenosti na svojem spremljevalcu.

Ko je solnce leglo k zatonu, sta zagledala vas.
— Ali spoznaš to vas? je vprašal Roland.
— Da, gospod, je dejal Skalabrino. Prejšnje čase sem večkrat prihajal semkaj.

— Ah! je dejal Roland. In tako ji je ime?
— Nerveza.
— Nerveza! je vzkliknil Roland zamolklo.

Ustavil je svojega konja na mestu, in njegove plameneče oči so se uprle na kopico nizkih hiš, razpostavljenih pod gričem, ob znožju katerega je drevila brza voda reke. Začuden Skalabrino je spoštoval molčanje svojega gospodarja. Slišal ga je mrmrati zmedene besede. Naposled je skočil Roland na tla; z roko je pokazal Skalabrinu, da naj pričakuje na tem kraju, ter se je peš odpravil proti vasi.

Pred prvo hišo je sedela na kameniti klopi stara ženska in predla. Roland jo je zagledal in stopil proti nji; a nenadoma je obstal ter si potegnil z roko preko čela.

— Iskal sem mater ... in mati je bila umrla od groze ... Iskal sem zaročenko, a moja zaročenka se je bila dala najpodlejšemu izmed njih, ki so me bili obsodili ... Kaj bom izvedel zdaj, ko iščem svojega očeta?

Stopil je še en korak proti stari ženski, ki ga je motrila z radovednim očesom; toda zopet je obstal ... Ne! ... Ni si

upal ...

V tem trenutku pa se je oglašil trušč ostrih krikov, kakor da bi se igrali otroci. Z njim se je družilo lajanje psov. Roland je začul otroški krikot.

— Kaj je to? je zamrmral, in čuden trepet ga je izpreletel po vsem životu.

In glej, iz stranske uličice, kakih petdeset korakov od njega se je mahoma usula na veliko cesto vesela tolpa otrok, ki je med glasnim, jasnim smehom in klicanjem prepevala nekak otroški ples. Obkoljevala je nekaj ali nekega, ki je hodil po vsej dozevnosti počasi in ki ga Roland ni dobro razločil. Sice mu je upadalo, ko je naglih korakov stopil bliže.

Ta hip pa je postalo kričanje še ostrejšo in smeh še presunljivejši; tolpa se je odmaknila in razširila svoj krog, kakor da se je preplašila ...

In v prostoru, ki je nastal na ta način, je Roland zagledal moškega, starca iz dolgo brado, slabo oblečenega in suhega, ki je hodil sklonjen ob palici; stavec je bil pravkar napravil pretečo — ali prosočo — gesto ... in zato je postalo kričanje otrok veselejšo in njih smeh razposajenejši ...

Tega starca je spoznal Roland s prvim pogledom.

Strahno utripanje srca, eno tistih utripanj, ki jih je bil že parkrat izkusil — utripanj, ki se zde, kakor da bi zvonila k smrti v krčevito napetih prsih ... nekako hripavo rojenje ... Krava meglja pred očmi ... To so bila znamenja njegove srčne muke na tej novi postaji njegove kalvarije. Hotel je planiti naprej, toda noge so mu odrekale pod životom ... Hotel je zalučati v tolpo strahno psovko, toda njegovo grlo je zagrgalo samo tur-roben jek. Le njegove roke so se iztegnile ...

Tolpa otrok se je zdaj razkropila. Stavec je bil dvignil palico. Neki paglavec je pobral kamen ter ga zalučal v starca, ki si je z drhtečimi rokami obrisal krvaveči obraz ... Ko je zalučal kamen, se je paglavec, deček kakih dvanajstih let sklonil, da bi pobral drugega. Takrat pa je zakričal v blazni grozi; čutil je, kako sta ga dve roki zgrabili, zarili se s prsti v njegove rame in ga zavihteli v zrak: tako je Roland za hip zavihtel otroka, kakor da bi mu hotel razbiti čepinjo ob steni bližnje hiše ...

Kako da ni ubil nesrečnega paglavca?

(Dallje)

dejstvo, da je ostalo za nanoško kožo skoro 200 kron čistega dobička. Še enkrat: lepa hvala vsem in lovski blagor!

Iz Dol. Logatca. Odkar se je ustanovila v našem kraju župnija, dobili smo v župnikove osebi en križ več nad gavo. Le malo kedaj slišimo kako pošteno pridigo. Le ples in čopisi mu vrše po glavi. Nekoč se je celo v pridigi izrazil: „Ako berete nesramne časopise in plešete, zakaj ne izbršete ime kristjana?“ Kar pa je uganjal pustne dni, tega pa človeku pri zdravi pameti ne bi prisodil. Pustno nedeljo pridigal je o maskarah, v torek je pa v cerkvi glasno zanje molil. Njegovi uspehi bili so ravno nasprotni; veselo vrvenje celi dan in celo noč mu ni dalo pokoja. Okrog ene ure ponoči vstopi v gostilno gospoda Kunca ter naznani polic. uro. Tu prične trgati plesalke od plesalcev inkriči, da bo vse naznanil. Osupnjeni so vsi obstali, toda kmalu vstane velik hrup in ploskanje in blamirani župnik jo odkuri. Par pikrih besedi ga je spremljalo v jasno noč. Značilno pri vsej stvari je, da so bili gostje po večini klerikalci in da je pri vstopu župnikovem nekaj tercijalk zlezlo pod mizo. Vprašamo, se kdo daje temu novemu policaju dovoljenje, da moti gostilničarja v njegovi obrti? — Svojo sveto jezo stresal je tudi nad šolskimi otroci. Vsi oni, ki so gledali maskare morali so pri njegovih uri za kazen stati. Gospod župnik, ker vemo, da se ne bomo zamerili mnogim klerikalcem, Vam ob sklepu kličem: pamet, pamet! Ravnaajte se raje tako kakor Vaš duhovni brat v Zaplani, ki je v družbi treh deklet v isti gostilni prav zadovoljno gledal, kako se mladi svet vrtil!

Slovanski jug.

Srbski izvoz preko Soluna. Pretekli teden se je mudil v Solunu srbski poljedelski minister Jaša Prodano-
vič, kamor je prišel radi tega, da olajša srbski izvoz čez Turško. V ta namen se bo otvorila v Aleksandriji posebna srbska trgovinska agencija in razširili hlevi, ki že obstoje v Solunu. Dalje namerava Srbija skleniti s kakim parobrodskim društvom konvencijo glede stalne ekspedicije blaga iz Soluna v Egipt. — Napram nekaterim novim sotrudnikom je mister izjavil, da je znašal izvoz Srbije čez Turško 1.1910.: 34.038 volov, 2257 prašičev in 1504 ovac; torej skupno 51.348 glav živine. Na vprašanje, ali bo nova trgovinska pogodba z Avstrijo zelo vplivala na srbski izvoz preko Soluna, je minister Prodano-
vič odgovoril, da ta pogodba tozadevno ne bo povzročila nobene škode. Kajti srbski trgovci imajo v Solunu veliko boljše tržišče, zlasti pri italijanskih trgovcih, na drugi strani pa je Avstrija omejila uvoz živine na 15.000 volov in 30.000 prašičev. Govoril je tudi o izvozu preko Bolgarske, ki je pa po njegovem mnenju nemogoč, ker Bolgarska ne dovoli popusta pri prehodu in je Bargas zelo oddaljen, dočim kompanija orijentaliskih železnic srbsko blago po zelo nizki ceni prevaža. Glede donavsko-jadranske železnice je minister izjavil, da je srbski del te železnice in sicer od Niša do turške meje gotov, nadeja se pa, da se bo po izjavah ministra Džavid beja pričelo v kratkem tudi za zgradbo one-
ga dela, ki pripada Turški.

Izlet na rimsko razstavo. Uredništvo mesečnika „Juga“, ki ga ureja v Splitu Milan Marjanovič, razpelo je po vsem slovanskem jugu sledeče vabilo: Velika mednarodna razstava, ki se odprla dne 1. aprila t. l. v Rimu, kjer bodo razstavili tudi srbski in hrvaški umetniki z Meštrovicem na čelu bo privabila tudi mnogo posetnikov z vseh naših strani. Radi inicijative z več strani, je prevzel „Juga“ nalogo, organizirati za mesec maj ali

junij velik izlet na rimsko razstavo. Izlet bo aranžiran tako, da izletniki ne bodo imeli nikakih sitnih skrbi. Vodili jih bodo namreč večji domačini in stroški bodo veliko manjši. „Juga“ vabi na izlet prijatelje umetnosti iz vseh naših pokrajin, zlasti iz Dalmacije, Bosne-Hercegovine, Hrvaške, Istre in Slovenije. Glavne postojanke za izlet bodo Reka, eventualno Trst in Split. Natančna pojasnila bo prinesla 4. številka „Juga“. Pred izletom bo izdan tudi poseben vodnik. Kdor bi se hotel udeležiti izleta, naj javi to vsaj z dopisnico upravnštvu „Juga“, ki daje nujna pojasnila.

Hrvaški sabor. Danes se bodo seje hrvaškega sabora po desetdnev-
nem odmoru zopet nadaljevale. Na dnevnem redu je debata o adresah posameznih strank, ki bo trajala zelo dolgo. Razpravo zavlačujejo najbolj vladni pristaši, zlasti poslanci kmečke in frankofurtimeši, ki so najbolj kričali za delom v saboru. Sedaj pa to delo ravno oni onemogočujejo, ker izpolnjuje vse seje s svojimi praznimi adresnimi govori in brezpomembnimi interpelacijami. In to delajo samo v svrhu demagoške agitacije proti srbsko-hrvaški koaliciji, ako bi slučajno prišlo do razpusta sabora in razpisa novih volitev. Predsednik sabora dr. Neumann leži na smrtni postelji in ni nikakega upanja, da bi okrevljal. V slučaju njegove smrti se ob priliki volitve novega predsednika pričakuje tudi nova konstelacija med strankami, ker Tomašičev blok ni preveč trden.

Splošni pregled.

Izprememba v francoski vladi baje ne bo dosegla posebno velike vladne večine. Časopisje sicer strogo stopa proti Monisu, a poslanci bodo nekaj časa počakali, potem pa bodo uredili svoje postopanje. Republikanci in radikalni socialisti stojijo odločno za Monisom. Tudi socialisti in radikalni socialci ga bodo podpirali. Kako se bo držala demokratična levica, še ni gotovo. Splošno se sodi, da bo za kabinet. Med Pichonom in Crupijem bo daljše posvetovanje, ker hoče novi minister zunanjih zadev natančneje vedeti o vprašanju azijskih železnic, o razmerju do porte in sploh pregledati orijentalno vprašanje. V tem oziru hoče namreč Francija začeti novo pot. Delcasse je že prevzel vodstvo marine in pospešil dela v Brestu in Lorientu.

Dr. Kramarč o balkanskem vprašanju. Sofijska Večerna pošta prinaša mnenje dr. Kramarča o avstrijski balkanski politiki. Dr. Kramarč je rekel: Turki delajo s svojim otomaniziranjem krščanskih narodov veliko napako. Glede „Drang nach Osten in pohod na Solun“ je brezsmiselno misliti, da bi kdaj prišli v Avstrijo na krnilo ljudje, ki bi hoteli uresničiti take načrte. Ne samo Rusija bi se upirala, tudi z Italijo bi bilo opravka. Pustimo vse fantazije o teritorijalni ekspanziji. V Avstriji noben razumen človek ne misli družega, nego na razširjenje avstrijske industrije, ki mora na Balkanu posebno v Srbiji dobiti nazaj, kar je izgubila.

Pedestetletnica osvobojenja ruskih kmetov se je obhajala v Petrogradu s svečanostjo v Izakovski cerkvi, ki so se je udeležili car in dvor.

Carski reskript, ki se spominja ob jubileju osvobojenja kmetov, pravi med drugim, da hoče car nadaljevati delo svojega deda ter dovršiti osvobojenje s povzdigo kmečkega stanu, z gospodarsko kulturo in z drugimi potrebnimi reformami.

Ruski ministrski svet je sklenil vpeljati priprave za zgradbo železnice ob severnem morju, zapadno od Nove zemlje do reke Ob, s čimer bi se odprli Rusiji zakladi severnega sveta.

Ruska cenzura je zaplenila tri

nova dela Tolstega, ki so pravkar izšla.

V turški vojni mornarici so prišli na sled velikemu poneverjenju ki znaša nad 100.000 funtov.

Ameriški senat je sprejel predlog, da se porabi za vojne ladje 12 in pol milijonov dolarjev in za ureditev panamskega prekopa 3 milijone.

Boksarji na Kitajskem prete z novo boksarsko vstajo, ki ne bo naperjena le proti dinastiji, ampak tudi proti kristjanom. Zastopniki raznih vlad zahtevajo, kitajska vlada stori vse, da prepreči nesrečo.

Analfabeti v Istriji znašajo po statističnih podatkih 40% in sicer med Italijani 20% med Hrvati 60%.

Vzrok je pomanjkanje šol. Za 12.000 otrok sploh ni šol, 4000 jih hodi v italijanske šole. Čez 60 prošenj hrv. občin za šole leži nerešenih.

DNEVNE VESTI.

Profesorski glas o aferi Jarc-Reisner. „Učiteljski Tovarš“ prinaša o znani aferi Jarc-Reisner, o kateri smo svoječasnno obširneje poročali, daljši članek iz kroga srednješolskih profesorjev. Konec članka je zanimiv in resničnega upoštevanja vreden. Glasi se: „Slovenski profesorji imamo svoje društvo. Dolžnost tega je, da brani tudi našo čast! V našem društvu ne sme biti mesta sirovežem, lažnikom in denuncijantom! Dolžnost odbora „Društva slovenskih profesorjev“ je, da prof. Jarc izključi iz društva, pa naj bo desetkrat poslanec! Grešil je proti svojemu stanovskemu tovarišu, da mu za kruto žalitev neče dati zadoščenja, zato mora biti kaznovan! Zato: Prof. Jarc iz našega društva ven! — Ako ne pojde on, pa pojdemo mi. S takim človekom nečemo in ne smemo več biti člani enega društva, previsoko spoštujemo svoj stan in — sami sebe!“ To je moška, odločna in samozavestna beseda, ki naj se čimprej uresniči!

V boju zoper napredne časopise. V nedeljo so župniki in kaplani na škofov ukaz po vseh krajih kranjske dežele grmeli razpriznice zoper napredne časopise. Vse svoje sile so zlasti uporabili v boju proti našemu listu, ki je klerikalcem tako silno na poti in velikansk trn v peti. Jeseniški duhovniki so kričali, da naj vsi liberalci in socialni demokrati le bero svoje liste, le „Jutra“ ne sme nikdo brati, ker je od boga zavrženo in z vsemi hudici navdahnjeno. Zatrjevali so, da so vsi dopisi lažnjivi in obrekljivi, ker poročajo čisto resnico, kar morda ni vseh raznim duhovnim osebam. Jeseniškemu župniku samo svetujemo, naj miruje, kajti sicer bomo brez pardona razkrili vse pikantnosti iz prejšnjih časov jeseniškega življenja.

Klerikalen shod na Hrušici. Nedeljski shod jeseniškega župnika na Hrušici je bil nad vse žalosten in klavrn. Povsod na vseh shodih eni in isti obraz, isti udeleženci, isti govorniki. Najbolj se je repenčil, da bi prikril svojo blamažo Škubic, ki je vezal dne otrobe, da se je udeležencem iz dna srca smilil. Lepi časi so minuli, takih misli so bili vsi in odšli klaverno kot gnile polimane pomaranče. Sram jih je bilo, vračati se skozi Jesenice, zato so čakali noči, da jih zaje v svoje zavetje. Shod na Hrušici je bila velika klerikalna blamaža; nekateri zatrjujejo, da si bo pustil župnik Škubic zidati na občinske stroške velik magazin, v katerega bo spravil svoje bimaže.

Schulverein in Unter Schöna. S ponosom razglašajo Nemci v svojih nacionalnih in pangermanskih listih, kako uspešno delujejo „Schulverein“ in njegove podružnice — na Kranjskem. In res. Sram je človeka narod-

njaka, ko bere ta poročila, in še bolj, če vidi sam ta — nemški napredek pred nosom — Ljubljane. Ravno kar izvedemo, da je nekdanja Koslerjeva pivovarna prodala svoj obsežni travnik nemškemu „Schulvereinu“ za zgradbo štirirazredne nemške ljudske šole v Spodnji Šiški! Če se že pred nosom našega toliko slavljenega glavnega mesta to godi in razširja nemška moč in ponemčevanje največje kmetijske občine na Kranjskem, kaj naj se pričakuje še le od zapuščenih kmetijskih vasi tam ob meji. Renegatski zarod se množi, ni čuda!

Ljubljanski javni nasadi veljajo mestno občino ogromno denarja. Človek bi mislil, da zna občinstvo upoštevati žrtve mesta in čuva mestne parke. Kaj pa še! Občinstvo deloma samo nima smisla zanje, deloma pa jih tudi mestna občina slabo straži. Pred justično palačo n. pr. imajo enega stražnika samo zato, da straži prav brez potrebe cesarjev spomenik, krasni park pa je čisto brez varstva. Letajo po njem psi in delajo nesnago ter razkopljejo sproti vse, kar vrtarji s trudom napravijo. Lastniki teh psov so po večini visoki gospodje iz slavnega sodišča, državni pravdnik Neuburger. In vendar so povsod tablice, kjer je napisano, da se smejo psi voditi skozi park le na vrvi. Ali za gospode od sodišča ta ukaz ne velja? V interesu naših parkov, posebno onega na Slovenskem trgu, bi bilo želeli prav nujno odposlati!

Trotje. V slavni seji deželnega zbora kranjskega so poleg drugih poslancev dostojnih besedi, rabiti klerikalci tudi besedo trot. Sedaj pa pogledimo trote. Neki kaplan živi v župnišču, plačujejo ga torej župljani, dela pa v uredništvu „Slovenca“. Šentpeterski kaplan, ki je zaznamovan v katalogu z zvezdico in bi imel biti na svojem mestu, stanuje drugod, dela v Zadržni zvezi, in pri tem vleče plačo kaplana. Ljubljanski meščani rede nešteto takih trotoev, ki na račun meščanstva delajo v klerikalnih podjetjih.

Kaplan Fröhlich torej popravlja. Šmihelski kaplan Fröhlich se je točno odzval našemu vabilu izraženemu v uredniški notici iste številke „Jutra“, ki je prinesla daljše poročilo iz Šmihela o dozdnevem dogodku kaplana Fröhlicha z neko zakonsko ženo. Že v dotični naši notici smo omenili, da nam je o tem dozdnevem dogodku došlo iz Šmihela, Kandije in Novega mesta več v bistvu soglasujočih poročil, ki se razlikujejo le v času. Eni so stavili dozdnevni dogodek na nedeljo, drugi na ponedeljek večer, kar bi bilo v slučaju resnice navsezadnje prav vse eno. Stojec na stališču, da tudi nasprotniku nečemo namenoma delati krivice, smo, skoro bi rekli največ v interesu prizadetega kaplana samega, mu takoj ponudili priliko, da celo zadevo sam pojasni. Kakor vidite, se je g. kaplan res odzval v obliki popravka. Dasi ta popravek — in naj ga je skoval tudi najboljši novomeški jurist — ne odgovarja popolnoma določbam § 19. tiskovnega zakona, na katerega se sklicuje, smo ga iz zgolj lojalnosti vendarle neizpremenjeno priobčili. Zato pa nam mora tudi gosp. kaplan Fröhlich že vnaprej dovoliti, da ta njegov popravek resnici na ljubo nekoliko popravimo. In sicer popravimo na podlagi njegove lastne izjave ter izjav prizadetega zakonskega moža Franceta Hrastarja in priče Franceta Burgerja. Njuni izjavi je priobčil sinočnji „Slovenec“ kot „Poslano“. Stvar pa zasluži posebnega prostora, evo citajte:

Kdo izmed teh treh govori resnico? Predvsem konstatujemo, da naše poročilo iz Šmihela ne omenja prav nič, h kateri zakoniti ženi je — dozdnevno namreč — šel kaplan Fröhlich. Nasprotno! Poročilo v „Jutru“ slove: Kaplan je šel židane volje v gostilno, „ki nosi ime zgoraj omenjene slavne godbe...“ In dalje: „... se je po francosko poslovil, ter se splazil

v spalno sobo — ime zaradi nesrečnega moža še zamočimo.“ Torej naše poročilo ne omenja direktno niti gostilne, kjer je bil kaplan, ime dotične žene pa iz zgolj lojalnosti gosp. dopisnik sploh zamoči. Gosp. kaplan zakaj Vi v svojem popravku sami spravljate Hrastarjevo gostilno in zakonsko dvojico v zvezo z dozdnevni dogodkom? In zakaj Vi g. Hrastar v „Slovencu“ izjavljate, da ste Vi tisti v „Jutru“ omenjeni „nesrečni“ mož, pri katerem se je dogodek po Vaši izjavi drugače vršil, kot je bilo opisano v „Jutru“ in kot — če še ne veste — Vam povemo sedaj mi, se je po vsej fari, po vsem Novem mestu cele 4 dni popreje govorilo, kot je v že veliko milejši obliki zašlo v „Jutro“? In Vi priča g. Burger, če dogodek ni resničen, zakaj pa ga je trosila neka Vam v sorodstvu prav blizu stoječa oseba celi teden po celi Kandiji okrog? Potem kar je glavno gg. Hrastar in Burger: Citajte, kaj pravi glede Vaju g. kaplan Fröhlich sam v svojem popravku. On pravi med drugim dobesedno: „da mož s pričama skozi okno niti gledati ni mogel, ker se nahaja spalnica v I. nadstropju.“ (Torej to ve g. kaplan, da se nahaja spalnica v I. nadstropju). Tako trdi kaplan v našem „Jutru“. Vidva pa trdita v Vajinem „Slovencu“ sledeče: Ne v nedeljo po veselici, marveč ponedeljek, dne 27. februarja t. l. zvečer bil je kaplan gosp. Fröhlich v moji, Franc Hrastarjevi gostilni v Šmihelu. Sedel je v boljši gostilniški sobi, ne pa v spalnici, kjer se ne nahaja nikak postelja, v družbi moje soproge in se zagovarjal z njo resne in šaljive stvari. — Res sem skozi okno od zunaj pogledoval v dotično sobo in tudi slučajno mimogrede dočim sosed Franc Burger je z mano vred videl skozi okno, da sta sedela kaplan gosp. Fröhlich in moja žena vsak na svojem stolu ter da se ni ničesar godilo, kar ne bi smela vsaka dostojna družba videti. To dejstvo potrjujem tudi jaz, Franc Burger, s svojim lastno-ročnim podpisom. — Kako si Vidva to nasprotje tolmačita? Mi si celo zadevo tolmačimo po svoje in Vam vsem trem morda še tudi povemo, kako si jo tolmačimo. In če Vam to povemo, morda Vas vse tri tudi poprašamo, zakaj še le sedaj preključujete in pojasnujete, ko se je govorica o dozdnevem dogodku razširila že po celi Dolenjski, še predno je „Jutro“ sploh o tem kaj pisalo. Za danes pa Vaju le še vprašamo: Zakaj pa sta kaplana opazovala skozi okno, ko sta „sedela kaplan g. Fröhlich in kot Vi g. Hrastar sami priznate — „moja žena vsak na svojem stolu.“ — zakaj nista šla raje k njima v „boljšo sobo“ jima delat družbo, zakaj, vprašamo Vas g. Hrastar še posebej, zakaj pa ste opazovali svojo ženo in kaplana, ko ste v včerajšnjem „Slovencu“ tako prepričani, da se ni na tistih stolah ničesar godilo, kar ne bi smela vsaka dostojna družba videti? — Konečno za danes popravljamo tudi mi sami poročilo iz Šmihela v toliko, da kaplan ne v nedeljo ampak v ponedeljek večer res ni bil v spalnici v I. nadstropju, marveč spodaj v boljši gostilniški sobi. Ostalo so povedali vsi trije, vsak po svojem, kakor bomo morda tudi mi še povedali — tudi po svojem.

Gospodarski polom v Novem mestu. Skoro zajedno s polomom pri „Glavni“ v Ljubljani, je sledil z doljenjsko opekarno združen gospodarski polom v Novem mestu. Taki polomi se navadno izrabljajo iz škodoželjnosti interesom nasprotnih politične stranke. Tam, kjer je podjetje že pri spočetju nosilo pečat konkurence nasprotni politični stranki, je škodoželjnost ob polomu takega podjetja vsaj deloma opravičljiva. V slučaju Novo mesto pa je stvar čisto drugače značaja. Podjetje v katerega je treščila strela poloma, je bilo zgolj slovensko narodno-gospodarsko — in raz to sta

MALI LISTEK.

Slov. deželno gledališče.

Benefična predstava gđ. Hadrbolečve je zbrala toliko občinstva, da je mnogo ljudi moralo oditi brez vstopnic. Pač najboljši dokaz, da zna ljubljanska publika po zaslugi ceniti priljubljeno umetnico, ki je v zadnjih treh sezonah uprav nerazdružljiva z uspehom vsake operetne predstave. V viden znak svoje naklonjenosti je poklonilo gledališko občinstvo gđ. Hadrbolečvi velikansko košaro s cvetjem, jako mnogo elegantnih velikih bouquetov in dva srebrna servisa. Ovacije, ki jih je samo od sebe diktiralo v našem gledališču sicer dovolj nenavadno navdušenje, se po koncu aktov kar niso hotele poleči; vsaka pevka oz. plesna točka je bila aplavdirana ob odprti sceni. Tudi izbira dela samega je bila jako srečna. Saj se pač še vsakdo spominja od lanske sezone tiste priljubljene „Logarjeve Kriste“, ki je več večerov po vrsti po-

polnoma napolnila gledališče. Največja privlačnost te operete je pač poleg lahne, priproste muzike simpatična figura resolutne, a vendar srčnodobre logarjeve Kriste; in kakšna je Krista ravno gđ. Hadrbolečva, to dobro vedo tudi že izven mej naše dežele. Idealno popolna Krista, Krista par ekselence je bila gđ. Hadrbolečva tudi včeraj.

Konteso Josipino je pela letos gđ. Smidova. Konstatujemo pri kupno postavo in vzorno, precizno izpeljavo pevskega dela partije. Igralsko je pač zaostajala za gđ. Lvovo, predvsem v drugem aktu, kjer bi gđ. Smidova na vsak način morala biti malo bolj temperamentna.

V nedeljo popoldne se je ponavljala Jarnova „Logarjeva Krista“ z damami Hadrbolečvo, Smidovo, Thalerjevo in Bukškovo ter gg. Iličičem, Nučičem, Povhetom, Bohuslavom in Verovškom, zvečer pa se je v proslavo 25letnega delovanja g. Verovška na slovenskem odru uprizorila Blumenthal-Kadelburgova tridejanska šaloigra „Pri belem konjčku“.

Razprodano gledališče je odmevalo ploskanje, ko se je prikazal na odru g. jubilat. Prav lahko rečemo, da toliko glasnega odobravanja še nismo slišali v našem gledališču. In ob koncu prvega dejanja šele, ko je g. Nučič na čelu vseh slovenskih članov izročil g. jubilarju ogromen lovorov venec s trobojnico, tedaj je nastal pravi orkan navdušenja, ki je trajal nepretrgoma več minut. Govornik je povdarjal veliki kulturni pomen današnjega slavlja, omenjal specijelno Verovškovih zaslug na polju naše domače umetnosti tekem vseh 25 let njegovega delovanja na slovenskem odru ter izrazil končno željo, da deluje gosp. jubilat v povzdigo naše drame še nadaljnjih 25 let! Od ostalih darov omenjamo več šopkov, dve srebrni vejici s priveski, okusen pozlačen napis „25“ na žametni blazini, več praktičnih predmetov itd. V publiko smo opazili dovolj čisto neznan obrazov, dokaz, da so prišli počastiti g. Verovška, enega prvih reprezentantov in ustanoviteljev dramske umetnosti med nami, tudi njegovi častilci izven Ljubljane. Predstavi je prisostvoval med drugimi honoracijori tudi dr. poslanec Ivan Hribar.

Predstavi je bilo videti, da so se posamezni igralci in igralkе zavzeli in navdušenjem za svoje uloge. Na posamezne nedostatke pri tem ali onem se ob takšni priliki ne gre ozirati s tako natančnostjo kakor sicer.

Veliko ulogo Oroslava Bucka je igral g. jubilat Verovšek. V takšnih specifično slovenskih, narodnih tipih je g. Verovšek pravi virtuozi, je kar neprekosljiv. Kako zna spretno podčrtati vse humoristične in komične momente, a vse to brez vsiljivosti, brez banalnosti ali trivialnosti, vedno v dostojnih, določenih mejah.

Občinstvo kar ni moglo iz smeha in to je za igralca komične uloge sigurno in najlepše izpričevalo. Meta ge. Danilove je bila prototip energične, skrbne in vrlo praktične gostilničarke. Izborno je ugajala zlasti v sceni s svojim prvim natakarkem Žanom.

G. Nučič je dal odvetnika Kovča z agilitnostjo in ljubeznjivimi manirami. Tudi hladnega razuma in potrebne porcije zvitosti mu ni primanj-

kovalo. G. Skrbinšek je ustvaril navdušenega entuzijasta za naravo, ljubeznivega starčka, dobrega očeta in zelo štedljivega gospodarja.

G. Danilo je bil karakterističen natakark z vsemi tradicionalnimi in stereotipnimi navadami.

G. Povhe je bil ulogi primerno jako skromen po svojem pogumu; njegova maska je ugajala.

Gđ. Thalerjeva je bila prav ljubka, ga. Iličičeva in ga. Bukškova sta ugajali.

Gđ. V. Danilova se kaže kot zelo talentovana igralka, ki je srečno prekorčila začetniški štadij.

G. Molek je izvedel svojo sicer ne veliko ulogo precizno in dobro premišljeno. Opozorili smo že prilično, da se g. Molek vse premo upošteva; naj se mu izroči kakšna večja uloga!

G. Grom in gđ. Pretnarjeva sta bila po maskah odločno premlada, šestnajstletne punčke se pri nas navadno še ne more!

Gosp. Peček je bil povsem na mestu.

lišče je presojati ta polom. Pred tremi leti so ustanovili trije domačini gg. Smola, Ogoreutz in Hočevar moderno urejeno opekarno na Smoletovem posestvu pri Žabji vasi. Novo podjetje se je porodilo na prostoru, kjer je bila že pred davnimi leti tudi mala opekarna. Izvedenci so ocenili material za opeko kot izbornim. Vzraslo je podjetje na kvišču in na široko, preje samota, je vzkliko okrog opekarni novo življenje, mala delavska kolonija. Ustanovitelji so dobili kredit koder so ga hoteli. Imeli so kredit tudi med svojci doma. Prišli in odhajali so domači in tuji delavci in oni ki so bili gibalna moč podjetju, so delali po svoji volji kakor so hoteli. Od članov konsorcij ni bil nobeden veščak. Hodili so podjetje sicer nadzorovat, a glavni posel nadzorstva je bil v kantini, kamor so dekle vsaki dan od drugega člana donesale okrepčila za gospode. Vodilni uslužbenci so počenjali z opeko kar so hoteli. Odjemalci, ki so izpočetka hvalili opeko, so postali nezadovoljni in ta nezadovoljnost je rasla kot poplava. In ravno v času, ko je bilo pričakovati prvih sadov rentabilitete v podjetje vtaknjenega kapitala, jih je zadela usoda. Zgradba nove gimnazije je bila zanje resna zvezda, na katero so se trdno upali, ko so se pravzaprav že potapljali. Pravijo, da jim je državni inženjer škartiral nad 1 milijon komadov za zgradbo že pripravljene opeke. To je bil zadnji usodopolni udarec se potapljajočih. Če bi bili vsaj po tem udarcu postali previdni, ali bolje da bi že takrat jasno odkrili resnico njih položaja. Pa ne. Iškaje na vse strani pomoči so ne le sebe še globeje potopili, ampak potegnili so seboj z lepimi tisočaki tudi lepo število nedolžnih žrtv malega obrta in trgovine. In le te žrtve so, ki so nam takorekoč proti naši volji potisnile v roke pero, ki nam le radi tega ne more iti brez odkrite kritike mimo tistih, ki imajo s tem polomom vred tudi prav netreba jih bilo žrtve na svoji vesti. Glavni krivec vseh teh posledic pod katerimi ječi malone vse Novo mesto in okolica — da ne računamo vnanjih denarnih zavodov z ogromnimi posojili — mož imena žalostnega spomina je pustil žrtve in rodbino ter postal ubežni kajen. Na svojem mestu sta ostala moža, družabnika, sicer oba uničena, toda izkazala sta se tudi pri padcu kot moža poštenjaka. Radi pomanjkanja prostora za danes zaključujemo nadaljevanje.

Cepljenje koz. Z ozirom na slučaj koz v predilnici se bo pričel s torkom, 7. t. m. vršilo vsak delavnik v veliki dvorani „Mestnega doma“ brezplačno cepljenje in sicer od 8. do 9. ure zjutraj za ženske in otroke, od 2. do 3. ure popoldne pa za moške. K cepljenju se vabijo vsi otroci in odrasli, ki še niso cepljeni ali so brezuspešno cepljeni, dalje oni, pri katerih je od zadnjega cepjenja preteklo že več kakor 7 let.

II. redni občni zbor Podružnice društva „Branibor“ v Ljubljani št. 1. se vrši v torek, dne 14. marca ob 8. uri zvečer v gostilni Počivalnik, na Sv. Petra cesti št. 85 po sledečem sporedcu: 1. Ogovor predsednikov. 2. Eventualni pristop novih društvenikov. 3. Letno poročilo tajnikov. 4. Poročilo blaginikov. 5. Volitev društvenega odbora. 6. Slučajnosti. — Prosi se obile udeležbe. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala.

Južna železnica bo letos razširila ob Martinovi cesti teren za polaganje relsov za premikanje vlakov, ker namerava isto čez Dunajsko cesto popolnoma opustiti, in sicer to zaradi oviranja prometa z vozovi. Ob Martinovi cesti bodo Zelenu jamo tudi letos zasipali s primernim materialom.

Za družbo sv. Cirila in Metoda so nabrali na svoji predpustni veselici ljubljanski mesarski pomočniki svoto 10 kron, katero so izročili našemu upravitelju.

Slovensko pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“. Priredbe v društveni seziji 1911/12. 1. Dne 7. maja 1911. popoldanski izlet v Kamnik. 2. Dne 4. oziroma v slučaju slabega vremena dne 5. junija 1911. velika vrtna veselica. (Ob tem času binkoštni prazniki; poseti Ljubljano Akademsko pevsko društvo „Obilič“ iz Belgrade). 3. Dne 2. oziroma v slučaju slabega vremena 9. julija 1911. velika ljudska veselica. 4. V mesecu oktobru koncert. 5. Dne 31. decembra 1911. pa običajni „Silvestrov večer“. Kraje in sporede priredb objavljamo vedno sproti. Slavna bratska in druga društva prosimo, da blagovolijo pri določanju svojih priredb te dneve upoštevati.

Zgubljeno. Zgubila se je v soboto okrog pol 2. ure popoldne v Hilsnerjevi ulici denarnica, v kateri je bilo 7 K 36 vin. denarja. Dotični najditelj, ki je šel pred dvema damama in je denarnico našel, se naproša, naj jo blagovoli oddati v trafiki, Hilsnerjeva ulica št. 12, ali pa v pisarni dr. Frana Frana, odvetnika v Ljubljani. Najditelj je znan.

Kaplana Fröhlicha zakonska „šala“

ali
Hrastarjeva godba na strune in pihala.

(Izvirno poročilo „Jutra“ iz Šmihela pri Novem mestu.)

Sklicujoč se na § 19. tisk. zakona z dne 17. decembra 1862., prosim z ozirom na članek, objavljen pod zaglavjem „Kaplana Fröhlicha zakonska šala“, priobčen v 356. številki Vašega lista, da sprejmete v zakonitem roku na istem mestu in z istimi črkami nastopni stvarni popravek:

1. Ni res, da bi se bil kaplan Fröhlich pustno nedeljo ali sploh kedaj v Hrastarjevi gostilni splazil v spalno sobo zakonske dvojice, res pa je, da še nikdar ni stopil v kako spalno sobo imenovane hiše.

2. Ni res, da sta se kaplan in mlada žena zaklenila in nato šla igrat predpustno zakonsko „šalo“. Kaplan in žena na zakonski postelji, kjer bi ju naj skozi okno zagledal mož z dvema pričama; res pa je, da se nista nikamor zaklenila, da nista igrala nikake zakonske „šale“ niti resnice, da mož s pričama skozi okno niti gledati ni mogel, ker se nahaja spalnica v I. nadstr.

3. Ni res, da je kaplan bežal v svojo kaplanijo in da bi bil, kot se splošno sodi, v sredo zjutraj neznan kam pobegnil; res pa je, da ni nikamor bežal in da je imel v sredo celi dan v Birčni vasi šolo.

4. Ni res, da mu župnik ni pustil več maševati; res pa je, da mu župnik tega ni prepovedal.

V Šmihelu p. N. m. 5. marca 1911.

Josip Fröhlich,
kaplan.

Sodba katoliškega moža o klerikalnem gospodarstvu.

Še bolj kočljiva pa je ta okolnost glede izdatkov. Recimo, jaz sem revizor, pridem v Zvezin urad, porečem poslovođu: pokažite mi blaginjsko knjigo in odprite blaginjo. Recimo, da je to bilo 31. januarja zvečer po zaključku uradovanja. Pravilno bi morala biti blaginjska knjiga v tistem trenutku do zadnjega dne in postavke čisto v redu. Vse vknjiženo, vse s potrdili opremljeno. Kako se začudim, da je knjiga dogotovljena le recimo do 15. januarja. Kot revizor bi imel jaz pravico priti nenapovedan. Ker pa sem prepričan, da je poslovođa vse-skozi poštenjak, mu že uro preje tako od strani namignem, da me zna še tistega dne pričakovati. Kaj napravi poslovođa? In kaj najdem v knjigi in blaginji?

VII.

Revizija blaginje.

Poslovođa si je v svesti, da bi bilo vse v najlepšem redu v blaginji in knjigi, če bi se eno ko drugo v najlepšem redu vodilo. Ker pa sem tudi jaz močno tak vzor revzor, kot so drugi kolegi pri naših zavodih, se tudi lahko zgodi, da nekatere stvari tudi po 3 mesece nisovknjižene. Poslovođa to dobro ve. Zato ko je izvedel za moj obisk, pobsrka v žepih pri sebi in morda tudi domu po raznih potrdilih, izkazilih sploh zbere vse skupaj, kar ravno dotlej še ni bilo skupaj. Skoči morda tudi k temu in onemu trgovcu po to in ono in ko se napoti v pisarno, tedaj napravi spotoma bilanco v — glavi. Došel v pisarno, odpre najprej blaginjo, prešteje denar in po vsoti ki jo našel v blaginji — če ni slučajno prazna, kar se tudi pripeti — regulira biležke v blaginjski knjigi. Ko so vknjižene gotove postavke na desni in levi, se pokaže saldo, razlika med prejemki in izdatki. To razliko se da lahko izpolniti s postavko „za razne nakupe itd.“ torej s postavko, ki jo tako zelo obrajtajo vsi vzor knjigov. in poslovođe. Sumira se desna in leva stran knjige in kar preostaja v prejemkih, to je tudi kot gotovina v blaginji. Ko je vse to gotovo, sem tudi že jaz v pisarni. Če pogledam konečne vsote in primerjam saldo z gotovino v blaginji, bo navadno vse v redu?

Ne vem pa, kako bi bilo, če bi šel od prve do zadnje vknjižene postavke in bi se hotel prepričati, kje je sedaj ta in oni nakupljeni predmet, če so delavske in uradniške plače res brez vsake pomote vknjižene in tako naprej. Pa ker mislim, da to ni naloga revizorja, se zadovoljim, kar sem to pot našel in gržm.

Kako bi pa vse to izgledalo, če pridem enkrat nenadoma revidirat ne le blaginjo, ampak sploh celo zvezino upravo? Če bi rekel: Pokažite blaginjo! Odpre se blaginja, v njej najdem le 400 K gotovine. Pogledam v blaginjski dnevnik in sumiram ne oziraje se na datum zadnje vknjižbe. Naj tudi štejem kakor hočem, knjiga

izkazuje 12.000 K preostanka, torej vsota, ki bi morala biti kot gotovina v blaginji. Bi morala biti, a če je ni, kje je potem? Ne mislite prečno, počakajte stvar se pojasi. Poslovođa se je med tem časom že spomnil, da več stvari za katere je denar izdal, oz. za katere je denar prejel, ni še vpisanih v blaginjski dnevnik. In kakor je storil prvič, ko je že preje vedel za revizijo, tako stori tudi sedaj, seveda le kar se tiče prilog kot izkaze za prejemke in izdatke. Treba je daleč poseči nazaj v datum, treba je mnogo vknjižiti šele sedaj, kar bi se bilo moralo že pred več dnevi, tedni, meseci vknjižiti.

Zdaj pa si predstavljajte ta slučaj: kaj bi bilo, če bi poslovođu med tem zadela kaka taka ali taka nesreča. Vi liberalci bi hitro padli po nas, dolžili bi prizadeto Zvezo sleparij in kaj še vse. In vendar bi na celi stvari ne bilo drugega kot — to priznam — zmešnjava. Denar se je dejansko izdal in prejel, le vknjiženo to še ni bilo sproti, in pa oneda ni, ki bi celo zmešnjavo pojasnil: to sem izdal izloik, za ono sem prejel toliko in toliko je tu še preostalo.

Na vsak način je pametnejše, da že danes opozarjam pristaše svoje stranke, posebno pa načelnstvo zveze, da se na tak slučaj ne sme čakati in da je skrajni čas, da se v Zvezi uvede res vzor poslovanje. Pomislite, da ob takem slučaju pade nad nas prav vse: liberalni listi, vlada in česar se je najbolj bati, vseh tistih 35—40 naših zadrug po deželi. Kaka zmešnjava bi bila to! Ne bi se šlo tedaj le za blaginjo, ampak revidiralo bi se vse, celo stanje, premoženje zveze. Ali ste sigurni, da bi bilo vse v redu?

Jaz za svojo osebo zelo dvomim. Zato že danes svetujem, uredite v Zvezi poslovanje tako, da ne bo cela uprava slonela le zgolj na ramah enega človeka in to je poslovođa. Več kontrole, od strani vlade, več brige od strani načelnstva!

Pa pustimo to in vrnimo se zopet k reviziji blaginjske knjige. To pot sem bolj strog in pregledujem posamezne postavke. V izdatkih mi pade v oči postavka mesečna plača Cimermanu, sirarskemu učitelju v Starih Fužinah. Za mesec oktober je prejel 266 K. Iščem dalje. Stoj, kaj je to? V mesecu marcu drugega leta dobim zopet tisto postavko še enkrat vknjiženo za oktober preteklega leta, še enkrat z istim zneskom. Dvakrat napacho! Prvič dne se mesečne plače izplačujejo in vknjižujejo sproti, drugi napacho je, ker se je temu za en mesec dvakrat izplačala in sicer dvakrat cela plača. Za teh drugih 266 K blaginja ne more biti v redu. Kje je in kdo je dobil ta denar? G. poslovođa, pojasnite mi — ne rečem drugega nič — to pomoto! Medtem pa jaz revidiram dalje.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Dr. Šusteršič zatajil „Slovenca“.

Dunaj, 6. marca. Sobotni „Slovenec“ članek je vzbudil v vseh slovanskih političnih krogih velikansko razburjenje. Slovenski klerikalci so se s tem zopet enkrat pokazali v svoji pravi luči. Neka tukajšnja korespondenca je priobčila eksceprt tega uvodnika, kar so takoj vsi listi z velikanskim veseljem ponatiskali. Dr. Šusteršič je doživel občutno blamažo. Da se reši sitnega položaja, se je telefonično obrnil na dr. Kramarja, katerega je „Slovenec“ v onem članku tako nesramno napadel in se opravičeval. Izjavil je, da ni v nikaki zvezi z onim člankom in da je „Slovenec“ le privatno podjetje, nikakor pa ne glasil klerikalne stranke,

Bolgarski kralj na Dunaju.

Dunaj, 6. marca. Poset bolgarskega kralja Ferdinanda pri avstrijskem cesarju se v političnih krogih najrazličnejše komentira. Gotovi Aehrenthalu prijazni krogi odrekajo obisku kralja Ferdinanda vsak političen pomen, dočim skoraj vsi listi pripisujejo posetu veliko važnost. Prvič radi tega, ker so baje sedaj odstranjene vse napetosti med Avstrijo in Bolgarijo, drugi radi tega, ker je bolgarski kralj prvič kot kralj posetil Dunaj in tretji, ker je bil kralj Ferdinand brez vsake vednosti avstrijskega ministra za zunanje zadeve Aehrenthala sprejet od cesarja v avdienco. Splošno se domneva, da bo Aehrenthal kmalu prisiljen odstopiti.

Nova ženska moda na Dunaju.

Dunaj, 6. marca. Danes se je pokazala na cesti prva dama v novi ženski modi, blačnem krilu. Sprehajala se je v spremstvu dveh kavalerjev po Koroški cesti in vzbujala začetkom občno pozornost. Pozneje pa je bila predmet splošnega ogorčenja in burnih demonstracij. Tudi v Pragi je prišlo do velikih demonstracij.

Damo, ki se je sprehajala po Vavlavskem trgu je mladina skoro insultirala. Umakniti se je morala v neko vežo in tamkaj toliko časa v varstvu policije čakati, da so ji prinesli navadno žensko obleko.

Afera Trudnowski-Rybak.

Krakov, 6. marca. Proces proti morilcu Trudnowskemu, ki je, kakor znano umoril učitelja Rybaka, se bo nadaljeval 15. t. m. Zaslišanih bo 60 prič. Vrh tega so predlagali še zagovorniki 20 prič. Obravnava bo trajala približno 6 tednov.

Grunewaldska zbirka.

Krakov, 6. marca. Poljaki so dosedaj zbrali za grunewaldsko zbirko 1.500.000 kron.

Prihodnje delegacijsko zasedanje.

Budimpešta, 6. marca. V visokih političnih krogih se zatrjuje, da se bo prihodnje delegacijsko zasedanje na Dunaju vršilo dne 20. septembra t. l. Ker skupni proračun za 1. 1912 ne bo izkazoval nobenih posebnih potrebščin, se splošno domneva, da bo to delegacijsko zasedanje jako kratko.

Ogrska zbornica.

Budimpešta, 6. marca. V današnji seji ogrske zbornice se je nadaljevala specialna debata o bančni predlogi. Na dnevnem redu je bil § 5 bančne predloge. Poslanec Geza Polony je vehementno napadal vlado in izjavil, da pomeni ta paragraf kršenje ustave. Prihodnja seja se vrši jutri.

Grof Forgach.

Dunaj, 6. marca. V dobro informiranih krogih se zatrjuje, da so vesti, ki poročajo, da bo avstrijski poslanik v Belgradu, grof Forgach takoj po svojem odpoklicu iz Belgrade imenovan poslanikom v Monakovem, popolnoma izmišljene. Grof Forgach pride v ministrstvo za zunanje zadeve, kjer bo prevzel posle nekega sekcijskega šefa.

Razne vesti.

* **Sablje.** V Debrezczinu sta se sešla v neki kavarni veleposelnik Ufalussy in poročnik Bossanyi. Začela sta se za šalo prepirati. Toda iz šale je postala resnost in poročnik je potegnil sabljo in udaril z njo veleposelnika po glavi. Ta pa je zgrabil samokres in parkar ustrelil, toda poročnika ni zadel. Vpeljala se je stroga preiskava.

* **Mesto cesarja — Luegerja.** Dunajski občinski svet je sklenil postaviti Luegerju spomenik pred dunajskim rotovžem, tam kjer je prvotno imel stati cesarjev spomenik. Prostovoljni darov za spomenik se je zbralo zelo malo, zato pa je občinski svet dovolil 300.000 K.

* **Zdravniška pomoč s telegrafijo** brez žice. Kapitan A. N. Me Gray s parnika „Herman Frasch“ z New-Yorka je na ladji zbolel. Na ladji pa ni bilo zdravnika. Zato so z ladje brzojavili s pomočjo brezžične telegrafije na neko drugo 800 milj oddaljeno ladje, kjer je bil zdravnik. Ta je spet nazaj brzojavil recept in kapitan, ki je po tem receptu vzel zdravila, je res ozdravel.

Lastnik, glavni in odgovorni urednik: Milan Plut.

Tiska „Učiteljska tiskarna“, Ljubljana.

Poslano*)

V prijazen spomin

g. piscu notice „Glavna pošojilnica in Milan Žnideršič“ v „Slovenca“ z dne 2. t. m. ter ostalim mojim „dobrim prijateljem“, kateri si tako brez potrebe brusijo jezike radi moje malenkosti:

1. Kot prost državljan, polneleten, nikomur nič dolžan, nimam dolžnosti, javiti se niti g. piscu, niti komu drugemu, ako se mi zljubi potovati bodi si v kupčijskih zadevah, ali pa samo za zabavo. Samo g. Plut in g. Pustoslemšek ne smeta brez dovoljenja v Belgrad, oziroma v „Sifijo“. Dobro, da mi še veleizdaje ne očitata.

2. Glede „Kmečke posojilnice v Matenji vasi“ izjavljam z mirno vestjo, da je ena najbolj trdnih Raiffeisnovk na Kranjskem, ker se je vedno z največjo strogostjo pazilo, koliko, komu in na kakšno poročstvo se je posojilo dovolilo. Sicer pa prosim p. n. „Zadružno zvezo v Celju“, katera je po svojem revizorju g. Kuneju pred par dnevi pri njej izvršila strogo revizijo, naj se izjavi.

Člani posojilnice so v pretežni večini, ako že g. pisec tako hoče, klerikalci in ako so v nadzorstvo in načelstvo izvolil tiste, katerim pravijo,

*) Za vsebino tega spisa je uredništvu odgovorno le toliko, v kolikor določa zakon.

da so liberalci, je to prvič znamenje, da im zaupajo, drugič pa lepo izpričevalo za posojilnico samo, da je vedno poslovala in še posluje politično nepristransko, kar je edino prav. Obrestuje pa hranilne vloge po 4¼% ter daje posojila po 6 odstotkov, kakor vse druge posojilnice.

3. Ako upnik od dolžnikov svoje zahteve, nimajo ti povoda jeziti se in kleti, nikomur pa ni bilo šeradi mene ničesar zarubljenega niti prodanega in po možnosti tudi ne bode. Na svoje imetje pa sem vendar dolžan paziti, osobito ker imam skrbeti poleg mladoletnih bratov in sestre tudi za mater, ženo in otroka. Ako se mi dalje nudi prilika, prevzeti večje podjetje, imam kot polnoleten, pravno priznan lastnik premoženja, izključno pravico razpolagati z njim ter ne potrebujem nobenih pseudo-jerobov.

Končno prosim svoje „dobre prijatelje“ potrpljenja, oziroma dovoljenja, da smem še nekoliko mesecev preživeti na Kranjskem ter šele potem „pobegniti“, kamor se mi bode poljubilo, čeprav v Belgrad ali v Sibirijo, kjer bodem živel v prijetni zavesti, da nisem nikogar niti za vinar oškodoval niti žalega storil, ter da me imajo v domovini ostali rojaki v prijaznem in hvaležnem spomnu, kakor malokaterega gospoda, kateri pride z dežele v Ljubljano uživati svoje, od ubogega ljudstva iztisnjene tisočake in „težko“ prislužno pokojnino. Tudi sam g. pisec, dasi mi, kakor se vidi, vse najboljše privoščil prav po krščanskem načelu, sem prepričan, da ni moj osebni sovražnik, temveč le političen fanatik. Dotični gospod kanonik ali prost, kateri pa tako iskreno želi videti, kako me bodo linčali kmetje, naj se nahajam podpisani, medtem, ko bo ta članek natisnjen, na razpolago vsem, kateri kaj želijo ali zahtevajo od mene. To je v tej zadevi moja prva in zadnja beseda.

Proti razširjevalcem lažljivih vesti bodem pa sodnijsko postopal.

Spoštovanjem

Milan Žnideršič.

Danes, dne 3. marca 1911 v Metliki, od ponedeljka, dne 6. t. m. dalje pa z dovoljenjem sedanjega lastnika in nobenega drugega, dokler se mi bode baš poljubilo, v Matenji vasi.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe, 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Pisnim vprašanjem je priložiti znakmo 20 vin. — Pri malih oglasih ni nič popusta in se plačujejo vnapij; zunanji inserenti v zzzakmah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Lepa meblovana soba s posebnim vdom se takoj odda. Cesta na Rudolfovo železnico št. 5. 137/3—1

Singerjev šivalni stroj, dobro ohranjen, se proda za 30 K. Vpraša se pri B. Heljel, Emonska cesta 2, I. nadstr. 133/3—1

500 kralj od K 280 naprej v najmodernejših barvah. O. Bernatovič, Mestni trg št. 5. 139/10—1

Konj turške rase se proda z opravo in vozom. Več se poizve pri g. F. P. Zajec-u, Stari trg, 26, Ljubljana. 147/3—1

Dvo dobro ohranjeni postelji iz trdega lesa se proda iz proste roke. Več, v trgovini Radeckega cesta št. 2. 146/1—1

Lep otroški voziček za ležati se proda Elizabetna cesta 7 (pritličje 2.)

Kuč za slabokrvne in prebolele je zdravniško priporočeno črno dalmatinsko vino Kuč najboljšo sredstvo 5 kg franko K 4.—.

Br. Novakovič, Ljubljana.

Gospod P.

ki ste se mi zadnjega pretečenega meseca neprickavano ponudili skozi dobroto in dne 2. t. m. predstavili, da niste nikaka baraba, ali pustolovec, prosim pojasnila. Ako bi se to ne zgodilo, sem primorana prekriti tiste častne besede za neveljavno in bo seveda s popolnim Vašim in mojim imenom.

Mici.

Frmačka „Diana“

(lovska psica) rujave barve, z belo lisso na prsih, resaste dlake, z ovratnikom za dresuro se je zatekla.

Kdo o njej kaj ve, naj naznani lastniku: Dragotin Klobočar, Ljubljana, Sritarjeva ulica 2.

: Lokal :

se takoj odda v sredini mesta, na dobrem prometu.

Poizve se v inseratnem oddelku „Jutra“.

Ponatis zanimivega romana
„Otroci papeža“
 je izšel in se dobi pri upravn-
 ništvu „Jutra“ za 3-50 K bro-
 širan, za 450 K pa elegantno
 vezan izvod. Najbolje je, ako
 se istočasno z naročilom po-
 šlje tudi denar, ker s povzet-
 jem poslana knjiga je dražja.

Olimpija

krema
 je suha krema, brez
 maščobe, ob enem naj-
 finejše, milo, raditega
 je Olimpija krema,
 kosmetično sredstvo
 prve vrste. 1 lonček
 velja 1 krono 20 vin.
 Po pošti franko 1 K
 30 vin. — Dobi se v
 glavni zalogi: Lekarna
 Trnkoczy, Ljubljana.

Najboljše sukno

kamgarn in modno blago
 za obleke dobite vedno naj-
 ceneje in najboljše le pri
 tvrdki

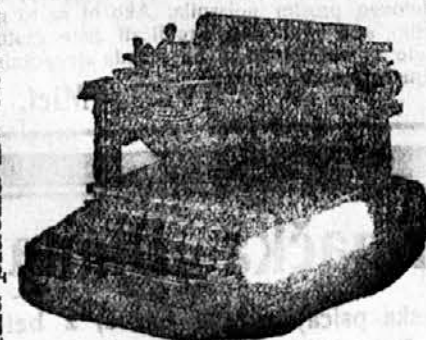
Lenasi & Gerkman
 Ljubljana
 Stritarjeva ulica št. 4.

Lastna tovarna ur v Švici.

Samo 20 vinarjev na dan

znašajo dobavni stroški iz-
 vrstne in moderne samo-
 pisnice, ako se vpoštevajo
 funkcijsko dobo, za katero
 se jamči pri nakupu pisal-
 nega stroja

Smith-Bros.

Najboljša in najpopolnejša samopi-
 snica sedanosti.
 Prospekti na razpolago! Brezplačno
 razkazovanja!

The Rex Co.

Ljubljana, Šelenburgova ul. 7
 Telefon št. 38.

A. Feldstein

priporoča svojo
 galanterijsko knjigovoznico
 na Radeckega cesti št. 12.

Dragocen dar

Vam pošljemo z obratno pošto zastoj
 in franko, ako nam v namen razpo-
 šiljanja naših cenikov pošljete

100 naslovov (edino z dežele, ne
 iz glavnih mest)

zasebnih in državnih uradnikov, učiteljev, vaških duhovnikov, graščakov, gospodarskih uradnikov, tovarnarjev in tovarniških uradnikov, bolje situiranih zasebnih uradnikov, trgovcev, obrtnikov itd. s svojega bivališča in najbližje okolice snažno in razločno na polo papirja spisane.

Prodaja patentovanih novosti
 L. Weiss, Dunaj II. Hofenedergasse 1.

Specialna trgovina
 finih ročnih del

Toni Jager

V Ljubljani, Židovska ulica št. 5.

Predtiskarija

Tamburiranje

Montiranje

Plisiranje

!Kolesarjem!

= v znanje! =

Kdor si hoče ohraniti svoje kolo v dobrem stanju, za časa rabe pa se ogniti mnogim stroškom, pusti naj svoje kolo v zimski seziji skrbno pre-
 gledati, očistiti ter v primerno temperiranem prostoru shraniti.

Vse to oskrbi proti majni odškodnini, primeren prostor pa da na razpolago

brezplačno

tvrdka

K. Čamernik,
 specialna trgovina s kolesi in posameznimi deli
 Ljubljana, Dunajska cesta št. 9.

Hotel in restavracija „Bavarski dvor“

Dunajska cesta št. 29

se priporoča posetnikom Ljubljane kot najbolj ugodno prenočišče v neposredni bližini kolodvora. Restavracija je moderno urejena.

Mir in točnost zjamčena.

Za obilen poset se priporoča

Štefan Bergant
 lastnik.

Zboljšana Kneipova metoda in ventilirane spalne čepice

so kot najbolj preizkušeno sredstvo proti nervoznemu glavobolu vseh vrst, proti potenju, vroči glavi in posledicam, izpadanju in osivelosti las. Čepica pomiri živce in prozori dobro spanje in spočito glavo.

1 čepica z dvojno ventilacijo K 6.—
 1 „ „ trojno „ 8.—

Balzam pospešujoči rast las in brade

z uporabnim navodilom

1 stekleničica K 2.—
 1 „ „ 4.—
 1 „ „ 6.—

Naročila iz province po pošti le proti povzetju.

Zavoj in spremnica 30 vin. Pri naročilu čepice naj se navede obseg glave.

P. Frötscher, Dunaj III.,
 Barichgasse 17.

je izdelek, prirejen izključno na temelju znanstvenih in zdravstvenih predpisov. Imenitne posledice se prikažejo takoj po uporabi te pomade: rasti pričnejo lasje in brada. Zabrani izpadanje las in povzroča rast las tudi tam, kjer jih prej ni bilo. Cena lončku z navodilom 3 K.

„Schampus“, prašek za umivanje glave.

Najboljše učinkujoči pripomoček za snazjenje glave. Cena zavojčka 50 vin.

Vinc. Richter, specialist za gojenje las
 Dunaj IX. Sobieskygasse.

Zalogo ima A. MOLL, lekarnar, Dunaj I. Tuchlauben 9

Edina slovenska kislavoda

Tolstovrška slatina

je po zdravniških strokovnjakih priznana med najboljšimi planinskimi kislimi vodami, je izborna zdravilo za katere v grlu, pljučih, želodcu in črevesih, za želodčni krč, zaprtje; bolezn v ledvicah in mehurju ter pospešuje tek in prebavo. Tolstovrška slatina ni le izborna zdravilna, temveč osvežujoča namizna kislavoda.

Odlikovana je bila na mednarodni razstavi v inomostu 1896 in na higijenični razstavi na Dunaju 1899.

Naroča se in zaloga vode je gostilna pri RUSU, Marije Terezije cesta št. 8 v Ljubljani, kjer se dobe tudi ceniki in prospekti.

Del čistih dohodkov gre v narodne namene.

Letovišče, zdravilišče, sobe za tujce.

Slovinci! Svoji k svojim!

Zahtevajte povsod le Tolstovrško slatino! Vsaka slovenska gostilna naj ima le edino sloven. kislavo!

Tovarna vozov

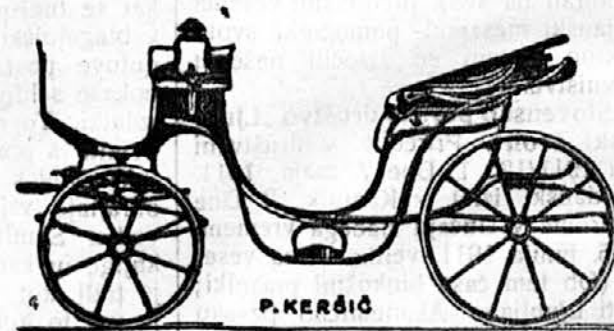
Peter Keršič, Sp. Šiška

priporoča

svojo bogato zalogo različnih vozov.

Sprejemajo se vsa v to stroko spadajoča naročila in popravila po primerno nizkih cenah.

Sprejema se tudi les v žaganje na parni žagi.

Za točno in solidno delo se jamči.
 Že rabljeni vozovi se jemljejo v račun.

Ustanovljena leta 1818.

Ustanovljena leta 1818.

Pivovarna Mengeš

JULIUS STARE

Zaloga v Ljubljani Metelkova ulica 19.
 Telefon št. 248.

priporoča svoje izborno vležano

marčno, dvojno marčno in bavarsko
 :: pivo v sodčkih in steklenicah. ::

Izdelovanje igrač

Ernest Hoffarth jun., Dunaj VIII.,

Pfeilgasse 34.

Vojaške oprave za otroke:

Infanterijska garnitura

Huzarska „

Planin. lovcev „

Dragonska „

Ulanska „

Telesne straže „

Prekupovalci specialni cenik.

K 4.—

obstoječa iz čake, prsnega „ 5.—

oklepa, sablje, patronske „ 5.—

taške, puške v najfinjši „ 5.—

izdeljavi „ 5.—

„ 6.—

Razpošiljatev po povzetju.

Miši in podgane naredite največjo škodo v kletih in skladiščih.

Te se najhitreje uniči z mojo nanovo od mene iznajdeno uničevalno pasto, ki jo more vsakdo in povsod uporabljati. Cena pasti pol kilograma K 3.—. Izgotavljam tudi najnovejšo in od občinstva kot najboljšo priznane mehanične pasti za miši in podgane, ki prekosijo vse iznajdbe na tem polju. Vjame se v tako past 15 do 20 miši, ne da bi bilo treba past znova nastavljati. Cena pasti za podgane 8 K, za miši K 3-60 do 5-20. Dobiva se pri iznajditelju in izdelatelju

L. Pösch kleparski mojster, Dunaj XVII.,
 Blumengasse št. 60.

Izgotavlja stenske in namizne akvarije, kopalne kabine za ptice, ročne, stenske, vozne in nagrobne svetilke, itd.

Jutro se prodaja v Trstu

po 4 vinarje

v naslednjih tobakarnah:

Becher, ulica Stadion,

Trevisan, ulica Fontana,

Pipan, ulica Fabra,

Bevk, trg Goldoni,

Vovk, ulica Carduci,

Stanič, ulica Molinpiccolo,

Sekovar, Vojaški trg.

Ilrast, Poštni trg.

Može, ulica Miramar,

Magolo, ulica Belvedere,

Geršina, Rojan,

Raunacher, Canpomarzio,

Bruna, S. S. Martiri,

Ercigoj, ulica Masimiliana,

Rončelj, ulica S. Marco,

Cechimi, ulica del Istra,

Bruna, ulica del Rivo,

Bubnič, ulica Sete Fontane,

Gramaticopiulo, ul. Bariera,

Spöder, ulica Bariera,

Lavrenčič, Vojaški trg.

Benusi, Greta,

Kichel, Rojan,

Baje, ulica Gepa,

Luzatto, ulica Aquedotto,

Segulin, ulica Industria,

Železnik, Sv. Ivan,

Lug, ulica S. Lucia,

Zidar, Sv. M. Magdalena,

Hreščak, ulica Belvedere.

Del. glavica:
 K 5.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Stritarjeva ulica št. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižico in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.

Rez. fond:
 K 450.000.